

Πέρασαν ήδη δύο χρόνια από τότε που η επιστημονική ομάδα του Νόστου, αποφάσισε να εκδώ σει ένα ηλεκτρονικό περιοδικό για την κοινωνική ένταξη. Οι ιδέες που "έπεσαν" στο τραπέζι για το νέο εγχείρημα ήταν πολλές και ακόμη περισσότερες ήταν οι συζητήσεις για τους στόχους που θέλαμε να επιτύχουμε.

από την **Ομάδα του Νόστου**

Η επικοινωνία ως αναγκαιότητα

Αφετηρία μας ήταν η αίσθηση ότι ενώ ο τομέας της έμπρακτης καταπολέμησης της φτώχειας και της ανισότητας είναι υπαρκτός, παραγωγικός και αποδοτικός -στο μέτρο φυσικά των δυνατοτήτων που επιτρέπει το σύστημα, και γι'αυτό γενναίος- είναι ταυτόχρονα διάσπαρτος. Αποφασίσαμε λοιπόν να κάνουμε κάτι που να ενώνει τις τελίτσες στο χάρτη και να δίνει φωνή στις προσπάθειες που μοιάζουν απομονωμένες ή μακρινές, να σπάσουμε λίγο τη «μοναξιά του μονομάχου», σύνδρομο από το οποίο κινδυνεύουμε όλοι μας σ'αυτήν τη δουλειά.

Πυρήνα των θεμάτων μας αρχικά αποτέλεσαν όσα μας απασχολούσαν καθημερινά ως επαγγελματίες στο πεδίο της κοινωνικής ένταξης ευπαθών κοινωνικών ομάδων. Μέσα από τις συζητήσεις που προηγήθηκαν της έκδοσης αλλά και όσες ακολούθησαν συνειδητοποιήσαμε για άλλη μια φορά το ευρύ φάσμα των υπηρεσιών που συνδέονται ή αφορούν την κοινωνική ένταξη: η κλασική κοινωνική πρόνοια και η μοντέρνα κοινωνική φροντίδα, οι ενεργητικές και όχι μόνον πολιτικές για την απασχόληση, η κατάρτιση αλλά βεβαίως και η εκπαίδευση. Ξεκαθαρίσαμε από νωρίς ότι απευθυνόμαστε στους επαγγελματίες του χώρου αλλά διατηρώντας τη δική μας οπτική. Θελήσαμε λοιπόν το περιοδικό να είναι ένα ανοιχτό μέσο επικοινωνίας και διαλόγου που να αφορά την καθημερινή πράξη, την ακαδημαϊκή έρευνα και την ανάπτυξη της καινοτομίας στην κοινωνική και εκπαιδευτική πολιτική που έχει στόχο της την καταπολέμηση των ανισοτήτων.

Η συνεισφορά μας

Κάνοντας τώρα τον απολογισμό μας, αισθανόμαστε ότι κάτι καταφέραμε. Σ'αυτό το χρονικό διάστημα συνέβησαν πολλά στην Ελλάδα και στον κόσμο, όμως υπάρχουμε ακόμη και έχουμε σκοπό να συνεχίσουμε! Αυτό το οφείλουμε κυρίως στους μέχρι σήμερα 12.700 αναγνώστες μας, οι οποίοι αυξάνονται καθημερινά καθώς και στους συνεργάτες, φίλους και ανθρώπους που δεν μας ήξεραν καν αλλά μας εμπιστεύτηκαν με τα κείμενά τους και τις συνεντεύξεις τους. Δεν χρειάζεται να πούμε ονόματα και τίτλους, όχι μόνον από φόβο μήπως αδικήσουμε κανένα όσο επειδή η ηλεκτρονική τεχνολογία θέτει στη διάθεση όλων τα παλιά τεύχη. Όπως μπορεί λοιπόν να δει ο καθένας, αυτό που προσπαθήσαμε να κάνουμε ήταν να καλύψουμε τις εξελίξεις στον τομέα της παροχής υπηρεσιών για την κοινωνική ένταξη. Στην πορεία ανακαλύψαμε ότι το θέμα είναι ανεξάντλητο γιατί η επικαιρότητα το κάνει τόσο ευρύ: μπορεί να αφορά τις διακρίσεις, τη διαπολιτισμικότητα στα σχολεία και στις κοινωνικές υπηρεσίες, την κοινωνική οικονομία, την επιχειρηματικότητα και τις επιχειρήσεις, τις νέες τεχνολογίες, την καλλιτεχνική ζωή, την ψυχική υγεία, τις πολιτικές αποφάσεις κ.α.

Αισθανόμαστε περήφανοι γιατί μέσα από τις ηλεκτρονικές σελίδες του περιοδικού προβλήθηκαν καινοτόμες ιδέες που υλοποιούνται ήδη σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, «καλές πρακτικές» στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ερευνητικά συμπεράσματα και επιστημονικές απόψεις, προγράμματα και projects και το κυριότερο κατά τη γνώμη μας, σχόλια και επισημάνσεις που αφορούν την καθημερινή ζωή των φορέων κοινωνικής πολιτικής και εκπαίδευσης, των αντίστοιχων ερευνητικών κέντρων, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στη σχέση μεταξύ δημόσιου και μη κυβερνητικού τομέα.

Είμαστε εδώ

Σ' αυτό το τελευταίο θα θέλαμε να σταθούμε λίγο περισσότερο. Μπροστά στην καινούρια περίοδο που, όπως δείχνουν όλα, θα είναι καινούρια από πολλές απόψεις, αισθανόμαστε την ανάγκη να κάνουμε ξεκάθαρη τη θέση μας: όσο εντείνονται οι ανισότητες, τόσο αναγκαϊότερη γίνεται η άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Η αδυναμία του κράτους να την παρέχει είναι πλέον φανερή και δυστυχώς υπερβαίνει τα συνήθη στα μεταπολεμικά χρόνια της σοσιαλδημοκρατικής κυριαρχίας διλήμματα τύπου «ψωμί ή τριαντάφυλλα» ή ακόμη χειρότερα, «ψωμί ή τανκς». Όμως, η αδυναμία αυτή δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι ο λόγος για την εγκατάλειψη κάθε κοινωνικής πολιτικής, τώρα που η άσκησή της είναι πιο απαραίτητη από ποτέ. Πιστεύουμε ότι ήρθε η ώρα να στηριχθεί το ελληνικό κράτος στον μη κυβερνητικό και μη κερδοσκοπικό τομέα παροχής υπηρεσιών κατά της ανεργίας, της φτώχειας και των διακρίσεων. Η εμπειρία υπάρχει, το ίδιο και η τεχνογνωσία. Υπάρχει επίσης το ΕΣΠΑ. Εκείνο που δεν φαίνεται να υπάρχει ακόμη (;) είναι η βούληση του κράτους να ελέγξει ό,τι χρηματοδοτεί απαιτώντας από τους παρόχους των υπηρεσιών το μεγαλύτερο δυνατό αποτέλεσμα με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Θα εργαστούμε γι' αυτό κι ελπίζουμε να σας έχουμε μαζί μας.

Και για το τέλος: ευχαριστούμε από καρδιάς!